

РЕШЕНИЕ

№ 2613

гр. София, 21.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **10212** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. Х. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 4 срещу Ревизионен акт № Р - 22220424004526 – 091 – 001/13. 05. 2025г., издаден от С. П. П., възложила ревизията и М. Г. Г., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1026/15. 08. 2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ и е предмет на съдебен контрол е ангажирана отговорността на А. Х. М. по чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК за задължения на „Грийнуъркс“ ЕООД за ДДС за данъчни периоди от 01.01.2020г. до 31.03.2021 г., от 01.05.2021 г. до 31.05.2021 г. и от 01.09.2021г. до 30.09.2021 г., за корпоративен данък за данъчен период 2020 г., за задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношение за данъчни периоди от 01.12.2020 г. /декларирани 2021 г./ до 21.10.2022 г., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове за местни и чуждестранни физически лица за четвърто тримесечие 2020 г. и за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., за задължения за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31.10.2022 г., за задължения за ДОО за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31. 10. 2022г. и за задължения за УПФ за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31.10.2022 г., ведно с дължимите лихви за забава.

Общият размер на установените задължения след решението на директора на дирекция „ОДОП“ е 109 913.96 лева главница и лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че не са изяснени обективно обстоятелствата, които имат значение за ангажиране на отговорността

по чл. 19 от ДОПК. Не са посочени точните дати и точните суми, които са изтеглени от сметките на „Грийнуъркс“ ЕООД, не е доказано, че от неговите сметки са плащани суми на ПОС терминал за стоки и услуги, които не са свързани с дейността му. Неотнормирани са констатациите, че при проверка на 21.09.2021 г. не е установена касова наличност, съответстваща на разпечатка от обратна ведомост. Всяка солидарна отговорност за задължения, възникнали след 21.09.2021 г. следва да бъде изключена. Невъзможността за събиране на задълженията на дружеството е свързана с бездействие на публичния изпълнител от 2017 г. до 2021 г., а не с поведение на представляващия дружеството. Неоснователни са претенциите за скрито разпределение на печалбата. Декларация на „Грийнуъркс“ ЕООД по чл. 55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал.1 от ЗКПО е подадена за 4 – то тримесечие на 2021 г., в изпълнение на указания на НАП, но това не доказва скрито разпределение на печалбата, нито недобросъвестност, която е задължително условие по чл. 19, ал.2 от ДОПК. Няма причинно – следствена връзка между поведението на управителя на дружеството е невъзможността за събиране на вземанията. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Ж.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт С., прави искане за отхвърляне на жалбата като необоснована и недоказана. Поддържа мотивите на решението на директора на дирекция „ОДОП“, че са изпълнени предпоставките за прилагане на чл. 19, ал.2, т.1 от ДОПК, тъй като е налице разпореждане със средства от страна на управителя на дружеството, за които има данни, че са били осчетоводени като налични по касата на „Грийнуъркс“ ООД. Претендира разноски.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнато със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 22220424004526 – 020 – 001/09. 09. 2024 г., издадена от С. П. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., с която е възложено извършване на ревизия на А. Х. М., в качеството му на управител на „Грийнуъркс“ ЕООД за установяване на отговорност на лицето по чл. 19 от ДОПК за задължения на дружеството за данък по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.12.2018 г. до 30.09.2021 г.; за корпоративен данък по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за период 2018 г., 2019 г. и 2020г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.12.2018 г. до 31.10.2022 г.; за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г.; за вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2018 г. до 31.10.2022 г.; за вноски за здравно осигуряване за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2018 г. до 31.10.2022 г. и за вноски за универсален пенсионен фонд - за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2018 г. до 31.10.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-222204240004526 – 092 – 001/14. 03. 2025 г., срещу констатациите е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт № Р - 22220424004526 – 091 – 001/13. 05. 2025 г., издаден от С. П. П., възложила ревизията и М. Г. Г., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт в частта, в която е предмет на жалбата е потвърден с Решение № 1026/15. 08. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на ревизионното производство са изискани писмени обяснения и представяне на доказателства от ревизираното лице, събрани са данни от Търговския регистър, извършена е

проверка на „Грийнуъркс“ ЕООД, получени са данни от „Уникредит Булбанк“ АД, за предоставяне на заверени разпечатки на движението и наличностите по сметките, открити на името на А. М. за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г.

Органите по приходите са установили, че от 23.10.2006 г. управител и едноличен собственик на капитала на „Грийнуъркс“ ЕООД е А. Х. М..

За периода от 01.12.2018 г. до 31.10.2022 г. „Грийнуъркс“ ЕООД има невнесени публични задължения в размер на 164 176,49 лв. /главница/ и лихви за просрочие към 05.03.2025 г. в размер на 101 840,30 лв. Задълженията са формирани въз основа на подадени декларации образец 6, справки- декларации по ЗДДС, годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и декларации по чл. 55, ал.1 от Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

При проверка, извършена на „Грийнуъркс“ ЕООД органите по приходите са констатирани, че съгласно приложена оборотна ведомост към 21.09.2021 г. сметка 501 „Каса в лева“ е с крайно дебитно салдо в размер на 504 797,66 лв. Процесната сума е отразена и в счетоводния баланс на дружеството за 2019 г. и 2020 г. в актива на Баланса, раздел IV, статия „Касови наличности“. Сумата е формирана от теглене на парични средства в брой от АТМ, както и от върнати средства по предоставени заеми на Б. М. /съпруга на жалбоподателя/ и Х. М. /баща на жалбоподателя/. При посещение в офиса на счетоводната къща, обслужваща „Грийнуъркс“ ЕООД не е установено съхранението на парични средства в цитирания размер. А. М. е заявил, че не знае къде се намират парите, отразени по сметка 501 на оборотната ведомост. Впоследствие е представил собственоръчно подписана декларация, в която заявява, че към 29. 09.2021 г. след разпределяне на дивидент във връзка със счетоводна печалба в размер на 73 861,73 лв. /нетна сума 70 168,64 лв./ от 2020 г., в касата на дружеството по счетоводни данни има 434 629,02 лв. От А. М. е пояснено още, че същата сума не е налична в касата и е изхарчена от него като собственик и управител на „Грийнуъркс“ ЕООД, поради което ще бъде декларирана като разпределен дивидент от бъдещи печалби с декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ в законовия срок за трето тримесечие 31.10.2021 г.

Получена е справка от дирекция „Събиране“ с изх. № С240022 – 134 – 0006286/23. 08. 2024 г. от която се установява, че задълженията на „Грийнуъркс“ ЕООД в размер на 266 016.79 лева са необезпечени и несъбираеми. Длъжникът няма активи върху които да се насочи изпълнението. С разпореждане изх. №С240022 – 035 - 0327790 от 27. 09. 2024 г. производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК е прекратено.

Органите по приходите са приели, че са налице предпоставките за ангажиране на отговорността

на А. М. по чл. 19, ал.1 и ал. 2 от ДОПК за задълженията на „Грийнуъркс“ ЕООД. А. М. е управител и едноличен собственик на капитала на „Грийнуъркс“ ЕООД към момента на възникване на задълженията. В резултат на недобросъвестно поведение, изразяващо се в деклариране на неверни данни относно касовата наличност в баланса на „Грийнуъркс“ ЕООД за 2019 г. и 2020г. , която не е била налична при извършената проверка на 21.09. 2021 г., а изразходвана от управителя на дружеството без представяне на разходооправдателни документи, не са погасени изискуеми публични задължения. Прието е, че са налице основания за ангажиране на отговорността и по чл. 19, ал. 2, т.1 от ДОПК, тъй като А. М. като управител на „Грийнуъркс“ ЕООД недобросъвестно е отклонил от касата на дружеството декларирани като налични средства, без доказателства за какво ги е разходвал, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, които са несъбираеми. Изтеглената сума е декларирана през м. 01.2022 г. като разпределен дивидент с декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ, с което от органите по приходите е обоснована и недобросъвестността на А. М., изразяваща се в извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент. Наведени са доводи за приложимост на чл. 19, ал. 10 от ДОПК, съгласно която разпоредба се смята, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2 и 3, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията до една година от декларирането и/или издаването на акта за установяване на задължението.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден частично. Изложени са мотиви, че управителят е субект на отговорността, доколкото той организира и ръководи дружеството и го представлява пред трети лица. Дружеството има несъбираеми задължения в големи размери, за които е образувано изпълнително дело, което впоследствие поради несъбираемост на вземанията и липса на активи на длъжника е прекратено. Прието е, че са налице и останалите основания за отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а чл. 19, ал.1 от ДОПК не е приложим, както и чл. 19, ал.10 от ДОПК. За задължения на „Грийнуъркс“ ЕООД, възникнали след 01.01.2021г. не следва да се ангажира отговорността на А. М., с изключение на тези за данъци и ЗОВ да периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. на основание чл.19, ал. 11 от ДОПК.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. От страните не са ангажирани и представени други доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – С. П. П., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 360/10. 05. 2024 г. на и.д.директора на ТД на НАП – С. във вр. със Заповед № 3 – ЦУ -071/10.05.2024 г. и Заповед № 3 – ЦУ – 1769/05.09.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и от А. Л. И., ръководител на ревизията, вписана в ЗВР № Р – 22220424004526 – 020 – 001/09. 09. 2024 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. Няма допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Налице са материално - правните предпоставки за ангажиране на отговорността на А. М. по реда на чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Относимият в случая фактически състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК урежда изчерпателно елементите, които следва да са установени кумулативно: 1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 2. Наличие на непогасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 3. Недобросъвестно извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 4. Невъзможност да бъде погасено вземането - чрез допустимите доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество да покрие съществуващите публични задължения; 5. Причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намаляването на имуществото на задълженото лице, водещо до невъзможност да бъдат погасени задълженията; 6. Граници на отговорността – ограничена е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото.

В случая е установено, че А. М. е управител на „Грийнуъркс“ЕООД, което дружество има непогасени публични задължения в размер на 164 176.49 лева главница и лихви за просрочие към 05.03.2025 г. в размер на 101 840.30 лева. За събиране на вземанията е образувано изпълнително дело, по което дългът е квалифициран като несъбираем и производството по принудително изпълнение е прекратено по чл. 225 от ДОПК на 27.09.2024 г.

В хода на ревизионното производство е безспорно установено, че жалбоподателят е отклонил от касата на дружеството сума в размер на 434 629,02лв. Горното се потвърждава и от

обстоятелството, че на 21.09.2021 г. при извършената проверка на място в счетоводството на дружеството такава сума не е открита, нито пък са приложени доказателства за нейното съхранение на друго място. На 29.09.2021 г. е представена собственоръчно написана декларация от А. М. като управител на „Грийнуъркс“ ЕООД. в която декларира следното: „Декларирам, че към 29.09.2021 г. след разпределение на дивиденди във връзка със счетоводна печалба в размер на 73 861,73 лв. / нетна сума 70 168,64 лв./ от 2020 г. в касата на дружеството по счетоводни данни има 434 629,02 лв. Тази сума не е налична в касата и е изхарчена от мен, като собственик и управител, и ще бъде декларирана като разпределен дивидент от бъдещи печалби с Декларация по чл.55, ал.1 от ЗДЦФЛ в законовия срок за трето тримесечие - 31.10.2021 г.".

Самото ревизирано лице декларира, че процесната сума е изразходена от него, като подава и декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДЦФЛ през м. 01.2022 г., с която декларира разпределянето на същата като дивидент, изплатен в полза на А. М. през четвъртото тримесечие на 2021 г.

От дружеството не са представени други документи, в т.ч. фактури или касови бележки, които да докажат разходването на посочената липса за дейността на дружеството.

Съгласно § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. Липсата на доказателства за разходване на паричните средства или за други обстоятелства, обуславящи причините за тяхната фактическа липса, предполага извода, че собственикът (акционерите, съдружниците) на данъчно задълженото лице се е разпоредил със същите в своя полза или в полза на свързани с него лица - т.е. налице е „разпределение под каквато и да е форма“ на суми от патримониума на задълженото лице в патримониума на неговия собственик.

Извършено е недобросъвестно скрито разпределение на печалбата, довело до невъзможност за погасяване на задълженията на дружеството. Доказва се причинно - следствената връзка между разпоредителните и обременителните действия и невъзможността да бъдат изпълнени задълженията.

В случая е доказана хипотезата на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК, доколкото по делото е установено по категоричен начин, че ревизираното лице недобросъвестно е разпределило печалба от дружеството, в резултат на което имуществото на „Грийнуъркс“ ЕООД е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

А. М. е знаел, че към момента на изплащане на дивидента, управляваното от него дружество има публични задължения. В случая е установено, както недобросъвестното поведение на ревизираното лице, така и причинно-следствена връзка между тези разпоредителни действия и невъзможността на дружеството да погаси публичните си задължения. Не е установена друга причина, освен действията на управителя, която да е довела до невъзможност за погасяване на задълженията на дружеството.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че отговорността му следва да бъде ангажирана само за задължения, които са възникнали до 29.09.2021 г., когато е констатирана липсата на наличните средства в касата на дружеството, която дата установява момента на скрито разпределение на печалбата, а впоследствие е подадена декларация за разпределение на тази сума като дивидент през четвъртото тримесечие на 2021 г. Отговорността на управителя не може да се ангажира за бъдещи задължения, което

се отнася за: задълженията за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за данъчни периоди от 01.09.2021 г. / деклариран на 08.10.2021 г., след констатираната липса на касова наличност на 29. 09. 2021 г./ до 31.10.2022 г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за четвъртото тримесечие на 2021 г.; за задължения за вноски за здравно осигуряване за осигурители, за задължения за ДОО за осигурители и за задължения за УПФ за осигурители за данъчни периоди от 01.09.2021 г. / деклариран на 08.10.2021 г., след констатираната липса на касова наличност на 29. 09. 2021 г./ до 31.10.2022 г., главница и лихви. В тази част ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В останалата част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, следва да се присъдят разноски, съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата. На жалбоподателя се дължат разноски в размер на 775 лева , а на ответника в размер на 3225 лева. По компенсация на ответника се дължат разноски в размер на 2450 лева /1252.67 евро/ .

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, I отделение, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р - 22220424004526 – 091 – 001/13. 05. 2025г., издаден от С. П. П., възложила ревизията и М. Г. Г., ръководител на ревизията, в частта, в която е ангажирана отговорността на А. Х. М. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „Грийнуъркс“ ЕООД за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за данъчни периоди от 01.09.2021 г. до 31.10.2022 г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за четвъртото тримесечие на 2021 г. ; за задължения за вноски за здравно осигуряване за осигурители, за задължения за ДОО за осигурители и за задължения за УПФ за осигурители за данъчни периоди от 01.09.2021 г. до 31.10.2022 г., главница и лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. М. срещу Ревизионен акт № Р - 22220424004526 – 091 – 001/13. 05. 2025г., издаден от С. П. П., възложила ревизията и М. Г. Г., ръководител на ревизията в останалата част, в която е ангажирана отговорността на А. Х. М. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „Грийнуъркс“ ЕООД за ДДС за данъчни периоди от 01.12.2020г. до 31.03.2021 г., от 01.05.2021 г. до 31.05.2021 г. и от 01.09.2021г. до 30.09.2021 г., за корпоративен данък за данъчен период 2020г., за задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношение за данъчни периоди от 01.12.2020 г. /декларирани 2021 г./ до 31.08.2021 г., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове за местни и чуждестранни физически лица за четвърто тримесечие 2020 г. и за периода от 01.01.2021 г. до 31.08.2021 г., за задължения за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31.08.2021 г., за задължения за ДОО за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31. 08. 2021г. и за задължения за УПФ за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2020 г. до 31.08.2021 г., ведно с дължимите лихви за забава.

ОСЪЖДА А. Х. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите - Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] разноси по компенсация в размер на 2450 лева /1252.67 евро/.

Решението може да се обжалва в 14 - дневен срок пред Върховния административен съд на Република България от съобщаването му.

СЪДИЯ: